

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 10C/405/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214221330
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Henteková
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4214221330.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno v právnej veci žalobcu: AB 1 B.V., so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, 1077 Holandské Kráľovstvo, R.č.560 07 043, v konaní zastúpený Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, Trenčín, IČO: 47234679, proti žalovanej : L. U., M.. X.X.XXXX, A. Q. W. X/XX, B., o zaplatenie 1.251,66 Eur istiny s príslušenstvom, sudkyňou JUDr. Júliou Hentekovou, takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie 65,- Eur za upomienky a vyčísleného úroku vo výške 5,15 Eur z a s t a v u j e .

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 694,34 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne od 20.12.2013 do zaplatenia a náhradu trov konania do rúk právneho zástupcu žalobcu v sume 0,- Eur, všetko v splátkach po 40,-Eur mesačne počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku pod stratou výhody splátok vždy k poslednému dňu bežného mesiaca.

Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobu došlou súdu 26.11.2014 domáhal zaviazania žalovanej na zaplatenie 1.251,56 Eur, vyčísleného ročného úroku z omeškania vo výške 94,49 Eur, úroku z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 1.251,66 Eur odo dňa 19.11.2013 do zaplatenia a trov konania, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku 75,-Eur a z trov právneho zastúpenia 166,68 Eur. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca, Home Credit Slovakia a.s. uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom dňa 23.7.2012 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. (ďalej len ÚZP). Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 1.673,-Eur žalovanej, ktorá sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 20 pravidelných mesačných splátkach po 108,74 Eur splatných v zmysle Zmluvy. Túto svoju povinnosť si žalovaná riadne neplnila, dostala sa do omeškania s jednotlivými platbami a preto v zmysle Hlavy ÚZP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru bola vyzvaná listom veriteľa zo dňa 29.11.2013 k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty (ak boli vygenerované) a zo zosplatnených budúcich splátok, v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Zmluvné pokuty a upomienky boli žalovanej vyúčtované v zmysle Hlavy 18 ÚZP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy. Pre meškanie s plnením peňažného dlhu žiada od žalovanej aj úrok z omeškania vo výške 8,25% ročne od 20.12.2013 do zaplatenia. Voči žalovanej eviduje dlh na istine vo výške 620,83 Eur, na úrokoch vo výške 140,70 Eur, na zosplatnenej istine 408,13 Eur, za upomienky 5,-Eur, 48,-Eur a 12,-Eur a zmluvnú pokutu 17,-Eur. Prípisom zo dňa 11.4.2016 žalobca svoju žalobu čiastočne vzal späť, a to v časti 65,-Eur za upomienky a v časti vyčísleného úroku vo výške 5,15 Eur s tým, že žalovanú navrhol zaviazať na zaplatenie sumy 1.186,66 Eur, vyčísleného ročného úroku z omeškania vo výške 93,87 Eur úroku z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 1.186,66 Eur od 5.12.2014 do zaplatenia a trov konania.

Súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. konal v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil písomne.

Žalovaná proti čiastočnému späťvzatiu žaloby námietky nemala.

Čiastočné späťvzatie žaloby sa neprieči zákonu, preto súd konanie v časti o zaplatenie 65,-Eur za upomienky a 5,15 Eur na vyčíslených úrokoch zastavil podľa § 96 ods.1 O.s.p.

Žalovaná ako účastníčka konania uviedla, že v čase keď si brala úver od právneho predchodcu žalobcu mala zamestnanie s dobrým platom. Neskôr utrpela úraz, rok bola práceneschopná, preto nevedela úver riadne splácať, ani vyhovieť výzve na predčasné splatenie úveru. Súhlasila s tým, že doposiaľ na úvere zaplatila 978,66 Eur. Žiadala, aby svoju dlžobu voči žalobcovi mohla vyrovnáť v splátkach vo výške maximálne 40,-Eur mesačne, nakoľko má finančné ťažkosti. Okrem tejto dlžoby ju zaťažuje úver vo výške 53.000,-Eur na kúpu bytu, na ktorý je vypísaná dražba na júl 2016. Príjem jej štvorčlennej rodiny činí okolo 400-500,-Eur čistého mesačne.

Súd vykonal vo veci dokazovanie okrem výsluchu žalovanej aj Úverovou zmluvou spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. a žalovanej č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.7.2012, Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. - DUO (ďalej len ÚZP), oznámením postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 31.10.2014, výzvou veriteľa k splateniu celého úveru zo dňa 29.11.2013, výpisom čerpania, splátok a úhrad, výpočtom ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len RPMN). Vykonaným dokazovaním ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci :

Právny predchodca žalobcu Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaná uzatvorili dňa 23.7.2012 Úverovú zmluvu na zakúpenie tovaru (chladničky, myčky riadu a pračky) v predajnej cene spolu 2.323,-Eur, z ktorej sumy pri uzatvorení zmluvy žalovaná zaplatila v hotovosti 650,-Eur, takže celková výška úveru činila 1.673,-Eur. V zmluve sa žalovaná zaviazala úver splatiť v 20 mesačných splátkach po 108,74 Eur. Ročná úroková sadzba bola v zmluve dohodnutá 30,70%-mi, RPMN 35,90%-mi, priemerná hodnota RPMN 21,68%-mi, celkové náklady spotrebiteľa činili 501,80 Eur, celková výška úveru bola 1.673,-Eur. Prvá splátka bola splatná 23.8.2012, nasledujúce splátky vždy do 28. dňa v kalendárnom mesiaci. Lehotou splatnosti celej pohľadávky je deň 28.3.2014. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a.s.. Žalovaná svojim podpisom na zmluve potvrdila, že je oboznámená s ÚP, že sú jej všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaná týmito podmienkami. Podľa výpisu čerpaní, splátok a úhrad predloženého žalobcom žalovaná dňa 23.7.2012 čerpala úver v sume 1.673,-Eur, na ktorom zaplatila úhrnom 978,66 Eur. Táto skutočnosť žalovanou namietaná nebola. Svoju povinnosť riadne a včas splácať úver nespĺnila, dostala sa do omeškania už so zaplatením 9. splátky. úver vôbec nesplácala, preto podľa § 3 písm. a) Hlavy 7 ÚZP označenej ako Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru vzniklo žalobcovi právo, aby dlžníčka splatila na požiadanie celý úver v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok. Toto oprávnenie vyplývajúce aj z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka právny predchodca žalobcu uplatnil listom zo dňa 29.11.2013, podľa ktorej dlžnú čiastku vo výške 1.251,66 Eur mala žalovaná zaplatiť najneskôr do 15 dní od odoslania výzvy, ktorá bola podaná na poštovú prepravu dňa 5.12.2013. Túto pohľadávku žalobca nadobudol od spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. Zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretej 29.11.2013. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené listom postupcu zo dňa 30.10.2014.

Podľa § 52 ods. 1-4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2012 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, (b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať: písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov; písm. k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účel jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1; písm. b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (doplneného Zákonom č. 102/2014 s účinnosťou od 1.5.2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premičania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.“

Podmienkou pre posudzovanie zmlúv ako spotrebiteľských je skutočnosť, že zmluvnými stranami sú dodávateľ a spotrebiteľ, pričom ich charakteristickým znakom je to, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ bez možnosti spotrebiteľa tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Tieto zmluvy sú spravidla vopred pripravené na formulároch a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu týchto zmlúv alebo ich zmeny. Súčasťou formulárovej Úverovej zmluvy účastníkov sú ÚZP, ktoré však žalovaná ovplyvniť nemohla, nakoľko neboli dohodnuté individuálne, ale boli vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-závazkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 6 písm. d/ a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka), v danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi veriteľom (t.j. právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej činnosti okrem iného poskytovanie pôžičiek a úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov) a spotrebiteľom (t.j. fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania). Účelom zákona o spotrebiteľských úveroch je ochrana spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany na odstránenie nerovnováhy v zmluvnom vzťahu, kde oproti spotrebiteľovi vystupuje profesionálny dodávateľ, ktorý má väčšiu vyjednávaciu silu, vzhľadom na skúsenosti, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb. Zásadný význam pre úpravu spotrebiteľských zmlúv v práve ES má Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Zákon o spotrebiteľskom úvere práve v súlade s jeho účelom upravuje osobitné náležitosti úverovej zmluvy alebo zmluvy o pôžičke, ktoré sú zamerané na dostatočnú určitosť a zrozumiteľnosť zmluvných dojednaní pre spotrebiteľa.

V danom prípade bol uzatvorený spotrebiteľský úver v zmysle Zákona č. 129/2010 Z.z. a preto sa na zmluvu účastníkov o spotrebiteľskom úvere vzťahujú ustanovenia tohto zákona, pokiaľ ide o obsahové

náležitosti zmluvy, ktoré sú vymedzené v ustanovení § 9 tohto zákona. Podľa § 9 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľská zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Logickým výkladom tohto ustanovenia možno dospieť k záveru, že zo zmluvy musí jednoznačne vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov, pokiaľ tieto nemajú byť splatené jednorazovo. V § 1 Hlavy 5 ÚZP je uvedené, že klient súhlasí s tým, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru a v jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky a prípadne úhrada za poistenie, ak z údajov v úverovej zmluve nevyplýva inak. Pre určenie práv a povinností zmluvných strán z uzatvorenej zmluvy je nevyhnutné vedieť, koľko dlžník v jednotlivých splátkach plní na istinu, osobitne na úrok a osobitne na poplatky. Z uzatvorenej zmluvy síce vyplýva výška jednotlivých splátok (18,76 Eur), avšak žalobca jednotlivé splátky nerozšpecifikoval a ani z ostatných ustanovení, ktoré sú súčasťou zmluvy, nevyplýva spôsob splácania úrokov a poplatkov. Posudzovaná zmluva, uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou tieto podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere riadne, t.j. určito a zrozumiteľne, ako sa vyžaduje všeobecne pre každý právny úkon (§ 34 a nasl. Občianskeho zákonníka) uvedené nemá. Absencia vyššie uvedenej obligatórnej zmluvnej náležitosti je sankcionovaný podľa §11 ods. 1. písm. a) citovaného zákona nie neplatnosťou právneho úkonu, ale výslovne stanovenou zákonnou domnienkou, podľa ktorej sa takto poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalším dôvodom, pre ktorý úver je bezúročný a bez poplatkov je nesprávna výška ročnej percentuálnej mierky nákladov v neprospech spotrebiteľa uvedená v Zmluve, 35,9% namiesto správnej výšky 36,71%. Žalovaná je teda povinná vrátiť žalobcovi len poskytnutý úver. Z titulu Úverovej zmluvy veriteľ plnil sumu vo výške 1.673,-Eur, z čoho žalovaná ku dňu rozhodnutia o podanej žalobe zaplatila 978,66 Eur Eur, preto súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 694,34 Eur (1.673,- Eur - 978,66 Eur = 694,34 Eur) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Okrem vyššie uvedených súd považuje za potrebné poukázať aj na neprimeranú výšku úrokov dohodnutých v úverovej zmluve. Úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru predstavujú odplatu (odmenu) za užívanie požičanej istiny. Obchodný zákonník, Občiansky zákonník, ale ani iný právny predpis výslovne neustanovuje, do akej výšky možno pri úvere dojednať úroky. Ponecháva to na dohodu zmluvných strán. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o úvere a že by nepodliehala žiadnemu obmedzeniu, najmä ak ide o spotrebiteľský vzťah založený formulárovou zmluvou, ktorej všeobecné podmienky sú vopred pripravené a menia a dopisujú sa do nej len určité údaje. Rovnako aj u dohody o úrokoch pri úvere totiž platí ustanovenie § 3 ods. 1 Obč. zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Nemôžu byť žiadne pochybnosti o tom, že neprimerane vysoké úroky dojednané pri úvere sú všeobecne považované za odporujúce všeobecne uznávaným pravidlám správania a sú v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. V danom prípade boli peňažné prostriedky poskytnuté za úrokovú mieru 30,70 % ročne. Z prehľadu priemerných úrokových sadzieb z úverov obchodných bánk za rok 2011 (zverejnených na stránke <http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdd/urokove-sadzby/priemerne-urokovemiery-z-uverov-obchodnych-bank> súd zistil, že priemerná úroková sadzba obchodných bánk pri spotrebiteľských a ostatných úveroch poskytovaných domácnostiam na dobu splácania nad 1 rok do 5 rokov v mesiaci júl 2012, kedy došlo k uzavretiu úverovej zmluvy, bola 12,49%. Úroková sadzba dohodnutá v úverovej zmluve účastníkov konania je skoro 2,5-násobok priemernej úrokovej sadzby porovnateľných úverov poskytovaných v tom čase obchodnými bankami spotrebiteľom. Aj keď v prípade tzv. nebankových subjektov možno pripustiť isté navýšenie úrokovej miery úveru oproti bankám, a to najmä z dôvodu že úvery poskytujú aj menej solventným klientom a musia počítať s vyššou mierou nesplácaných úverov, skoro trojnásobné navýšenie úrokov hraničí úžerou a súd takémuto dojednaniu nemôže poskytnúť ochranu, nakoľko je v hrubom rozpore s dobrými mravmi, čiže aj z tohto dôvodu by súd nemohol žalobcovi priznať nárok na dohodnuté úroky vo výške 30,70%.

Žalobca v tomto konaní si uplatňuje aj úroky z omeškania vo výške 8,25% ročne od 20.12.2013 a zmluvnú pokutu v sume 17,- Eur.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania ak nie je podľa toho zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis (ktorým je Vládne nariadenie č. 87/95 Z.z.) .

Podľa § 3 ods.1 Vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. (Úroková sadzba ECB od 13.11.2013 do 10.6.2014 bola 0,25%).

Podľa § 3 ods.1 Vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 8.5.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Ak však záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013, t.j. 8 percentuálnych bodov + základná úroková sadzba ECB. Podľa výzvy k splateniu celého dlhu zo dňa 29.11.2013 žalovaná dlžnú čiastku mala zaplatiť do 15 dní od odoslania výzvy, t.j. od 5.12.2013. Lehota na plnenie uplynula 19.12.2013. Od nasledujúceho dňa, t.j. od 20.12.2013 sa žalovaná dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu a od tohto dňa vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške 8,25% ročne.

Žalobca v tomto konaní si uplatňuje aj nárok na zmluvnú pokutu v sume 17,- Eur Zmluvná pokuta ako jeden zo zabezpečovacích prostriedkov je peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, ak nesplní svoju zmluvnú povinnosť. Pre zmluvné dojednanie o zmluvnej pokute zákon obligatórne predpisuje písomnú formu, ktorej nevyhnutnou náležitosťou je uvedenie výšky pokuty, prípadne aspoň určenie spôsobu, akým bude stanovená. Určenie výšky pokuty zásadne je vecou vzájomnej dohody účastníkov tohto dojednania. Tak občiansky zákonník, ako aj obchodný zákonník nijako neobmedzujú maximálnu výšku zmluvnej pokuty. Pri dojednaní jej výšky zmluvné strany by mali dbať iba o súlad dohody o zmluvnej pokute s niektorými všeobecnými požiadavkami zákona, predovšetkým s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, t.j. o súlad právneho úkonu s dobrými mravmi.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Zmluvnú podmienku o zmluvnej pokute uvedenú v § 2 článku Hlavy 18 ÚZP žalobcu súd považoval za neprijateľnú podmienku, nakoľko nebola so žalovanou individuálne dojednaná a žalovaná ani nemala možnosť ju ovplyvniť, prípadne zmeniť. Je obsiahnutá v ÚZP vopred pripravených žalobcom na formulári napísanom s malými, ťažko čitateľnými písmenami. Žalobca nepreukázal, ani netvrdil, že by sa v danom prípade jednalo o individuálne dohodnutú sankciu za porušenie zmluvných povinností ako je to upravené v § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Súd bol toho názoru, že táto zmluvná podmienka je neplatná pre neprijateľnosť, a preto právny nárok žalobcu v tejto časti zamietol. Neprijateľnosť dojednania o zmluvnej pokute však vo výroku rozsudku nevysslovil, nakoľko o tomto už rozhodol napr. vo veci vedenej pod sp. zn. 10C/356/2014.

Podľa § 142 ods. 1, 2 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 137 O.s.p. trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Ustanovenie § 142 O.s.p. vyjadruje samozrejmu požiadavku v tom, že účastník konania, ktorý v konaní uspel, má nárok na náhradu trov konania. V zásade nemožno hovoriť o zodpovednosti za výsledok ale o zásade úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých trov konania. Predpokladmi priznania náhrady trov konania je jednak plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) s výrokom, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, ale aj účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva. Pri určení náhrady trov konania

podľa tohto ustanovenia O.s.p. musí súd vychádzať zo zásady účelnosti a priznať môže len náhradu tých výdavkov, ktoré boli nevyhnutne potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak čiastočný úspech založil nárok na čiastočnú náhradu trov konania, je potrebné, aby išlo o prevažujúci úspech, t.j. aby po porovnaní procesnej úspešnosti oboch sporových strán zostala ešte suma opodstatňujúca záver o peňažnom úspechu jedného z účastníkov sporu s tým, že nesmie ísť o pomerne nepatrnú časť predmetu konania (súdna prax dospela k záveru, že o pomernom procesnom úspechu jednej z procesných strán možno hovoriť, ak jej pomerný úspech presiahne 10%). Žalobca si uplatnil trovy konania sumou 247,18 Eur (titulom súdneho poplatku 80,50 Eur a titulom trov právneho zastúpenia 166,68 Eur), žalovanej žiadne trovy nevznikli, ani si ich neuplatnila. Žalobca mal vo veci 51,58 %-ný úspech (vychádzajúc z uplatnenej sumy 1.346,15 Eur), žalovaná 48,42%-ný. Vzhľadom na podiel úspešnosti v konaní žalobcovi by prináležalo nárok na náhradu trov konania podľa § 142 ods.2 O.s.p. vo výške 3,16% ($51,58\% - 48,42\% = 3,16\%$), čiže pomerný úspech žalobcu nedosiahol ani 10%, preto podľa § 142 ods.2 O.s.p. žiadnemu z účastníkov konania nevznikol nárok na náhradu trov konania. Nakoľko však súd vyhlásil rozsudok v ktorom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v sume, ako to bude vyčíslené v písomnom vyhotovení rozsudku, v tomto určil nárok žalobcu na trovy konania v sume 0,- Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre písomne vo 2 vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods.1-3 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na exekúciu podľa osobitného zákona.